

Lovforslaget vedtoges med 84 stemmer mod 14; 55 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. L 95. Fremsat 5/2 82. Første behandling 17/2 82. Betænkning 19/5 82. Anden behandling 25/5 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Om ganske kort tid vil lovforslag nr. L 95 lide en grum skæbne – forudsat, at det radikale venstre ikke har skiftet mening siden sidst – en mærkelig skæbne for et lovforslag, som bedre end noget andet tegner folketings situation i dag.

Lovforslag nr. L 95 indeholder to ting. For det første regler om udlandsdanskernes ret til at blive behandlet på danske sygehuse. For det andet et forbud mod private sygehuse gemt i bemyndigelsesparagraffernes usigtbare tågedis.

Årsagen til, at lovforslaget må lide den tort at blive gemt bort i statistikken over ikke-vedtagne lovforslag, skal findes i en ministers manglende fornemmelse for, hvad der rører sig i folket og folketings flertal, men også i et lille partis ophøjede fornærmethed over, at indenrigsministeren ikke ville dele lovforslaget i to. Fru Karen Thurøe Hansen og hr. Svend Erik Hovmand truede begge ved førstebehandlingen med at gå aktivt ind i politik. Man har talt om at få skilt det sure fra det søde, det vil sige udskilt forbuddet mod private hospitaler i form af et ændringsforslag. Det sagde bl.a. fru Karen Thurøe Hansen; hun talte meget længe om det sure og det søde, og det samme gjaldt hr. Svend

Erik Hovmand, der i sin indledning fortsatte, hvor fru Karen Thurøe Hansen slap, jfr. folketingets forhandlinger, 1981-82, 2. samling, sp. 2222.

Fremskridtspartiet stillede ved andenbehandling ændringsforslag, der udskilte forbuddet mod private hospitaler fra den øvrige del af lovforslaget. Stik imod sund fornuft stemte de partier, der havde bebrejdet ministeren sammenblandingen af forbud og udlandsdanskernes ret til behandling i Danmark, imod fremskridtspartiets ændringsforslag. Hvis indenrigsministeren ikke ville adlyde fru Aase Olesens ordre om at dele lovforslaget, så ville det blive stemt ned.

Lovforslag nr. L 95 endte således med at blive offer for den politiske syge hos det radikale venstre, en politisk sygdom, som specielt optræder hos et parti, der i længere tid har været tungen på vægtskålen. Sygdommen kaldes »Dr. Jekyll og Mr. Hyde-syndromet«, og det giver sig udslag i skiftende holdninger, særlig i pressede situationer op til grundlovsdag. Sygdommen kan hverken helbredes på offentlige eller på private hospitaler, kun ved folketingsvalg.

Fremskridtspartiet vil gå helhjertet ind for private hospitaler. Derfor stillede vi også det ændringsforslag, som de andre partier, i særdeleshed det radikale venstre på grund af fornærmethed, ikke kunne gå ind for.

Når vi om lidt har stemt hele lovforslaget ned, så tror man i venstre, hos de konservative, i CD og i det radikale venstre, at forbudsjævlen er afgået ved døden. Jeg er bange for, at det ikke er tilfældet, idet muligheden for at styre et forbud mod private hospitaler ligger ude i amtskommunerne, f.eks. i form af sygehusplaner og aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger. Amtets sygehusvæsen planlægges for 5 år ad gangen og skal i henhold til § 11, stk. 2, i lov om sygehusvæsenet godkendes af indenrigsministeren, og hvis der sker væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, skal det godkendes i henhold til § 11, stk. 3. Så kan man jo stille sig det spørgsmål, om oprettelsen af et privat hospital ikke hører ind under det, der kaldes »væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen«. I henhold til aftalecirkulæret har amtskommunerne i modsætning til tidligere direkte indflydelse på henvisning til og benyttelse af andre sygehuse.